

QUINTANA. Pedro Quintana Coronas, nació en Argelaguer (Girona) en 1861. Trabajó de carpintero. Compró terrenos en la zona. Casado con María Peraire Eses, de Isana (Lleida). Dos hijos. Falleció en su domicilio de la calle de Arco de Colominas, cerca de Princesa), el 7 de abril de 1948, a consecuencia de un ictus cerebral. Enterrado en el Cementerio del Sudoeste.

VILADROSA. José Viladrosa i Fontanilla, nació en Torà (Lleida) el 23 de septiembre de 1890. Casado en dos ocasiones no dejó descendencia. Falleció en su domicilio de la calle de Vizcaya, 397, el 4 de diciembre de 1950, a consecuencia de una insuficiencia cardiaca, tras larga enfermedad renal.

Roberto Lahuerta

BARRIS

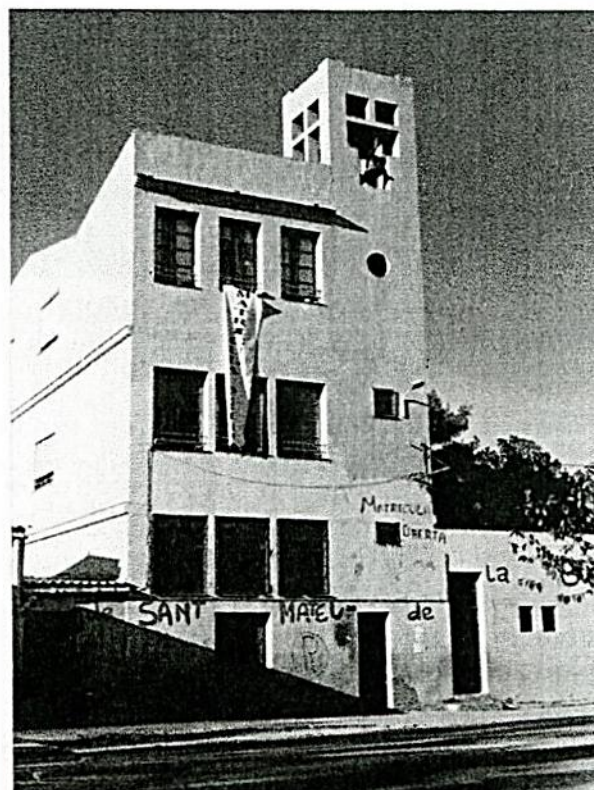
L'Escola Ginesta (1965-1991)

Capdavantera i testimoni fidel, puntual de l'ensenyament en català a Barcelona, l'Escola Ginesta es definia com a escola catalana, cristiana i activa al barri de la Guineueta. El seu fundador fou Josep Maria Comerma i Colet, que va cedir l'espai per començar les classes al petit edifici de l'antiga ermita de l'indret, on llavors ja funcionava com a Parròquia de Sant Mateu de la Guineueta.

Mossèn Comerma era un home amb una personalitat forta, autoritari i humà alhora i amb un sentit de l'humor enginyós i subtil, mai barroer. Les seves idees eren obertes i modernes per aquells temps, potser més avançades que molts educadors actuals. De fet, mentre va exercir de rector de Sant Llorenç d'Hortons, als anys cinquanta del segle XX, va intentar conscienciar la pagesia per engegar nous sistemes de cultiu de la vinya amb estades i cursets a França.

L'Escola Ginesta funcionava sense cap tipus de subvenció oficial o institucional, i la seva economia eren les quotes flexibles que pagaven els pares, quasi tots treballadors, que ho feien segons les seves possibilitats. Amb l'aportació d'un grup de col·laboradors i l'ajuda d'altres escoles com Vitèlia o Ton i Guida, es pretenia que el català fos una eina d'integració per a les persones procedents d'altres indrets de l'Estat, ja que el fundador no volia-ne fer un grup a part. Amb la idea de superar allò que "és més fàcil canviar un gen que superar un prejudici", el referent de l'escola en la seva filosofia i el seu tarannà era que aprendre volia dir estimar el camí no tant com a destí sinó com a construcció.

Així doncs, si la història és narració ordenada i verídica d'alguns successos més o menys memorables, i la historiografia és l'estudi bibliogràfic i crític envers els fets de la història, testimonis

Parròquia de Sant Mateu-Escola Ginesta (barri de la Guineueta), 1995. AHR-NB/F20-4723

com l'Escola Ginesta –la ginesta és flor humil, gens aristocràtica- romandran com tantes iniciatives, obres i idees com un testimoni autèntic d'una inqüestionable vàlua humana i de verídica realitat per a la historiografia futura.

Si la dimensió més real i humana de les persones és la dels sentiments i, si bé paraules i fets obren el camí, només l'amor penetra en les profunditats de l'ésser humà.

Les nostres vides, la nostra biografia seran llibres que no es publicaran mai i romandran per sempre més a l'arxiu de la Gran Biblioteca de la Transcendència de l'Home.

Josep Maulini